

MEVROUW U BENT UITVERKOREN!

Blijspel in drie bedrijven

door

NICO EDELENBOSCH

TOONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MEVROUW U BENT UITVERKOREN!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NICO EDELENBOSCH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jan Dobbe - vader

Sonja Dobbe - moeder

Bram - zoon

Meta - dochter

Freek - collega van Jan

Anita - vriendin van Freek

Inge Steen - van het comité

DECOR:

Niet stijlvol, maar gezellig ingerichte woonkamer, met zitbank, telefoon en vaas met bloemen

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, is de ontbijttafel gedekt. Zoon Bram zit aan tafel te schranzen, de krant te lezen en hij drinkt zijn kopje leeg. Moeder Sonja staat naast hem en schenkt zijn kopje weer vol. De theepot houdt ze voortdurend in haar handen.

Sonja: Waar blijft je vader toch? Is ie nou nog niet beneden?

Bram: *(kijkt rond en onder de tafel)* Nee. Ik geloof het niet. Stoffelijk heeft hij zich in deze kamer tenminste nog niet gemanifesteerd.

Sonja: Ach jij! *(loopt met de theepot naar de deur)* Jan! Waar blijf je nou? Het ontbijt staat klaar!

Jan: *(brult van achter naar rechts)* Ik kom. Ik kom. Ik kom.

Sonja: *(brult)* Het loopt al tegen achten. Je moet opschieten!

Jan: *(brult)* Is de krant er al?

Sonja: *(brult naar Bram)* Is de krant er al?

Meta: *(gilt van linksachter)* Hoe laat zei u dat het was?

Bram: De krant is er, maar hij is geconfisqueerd!

Sonja: *(brult naar boven)* De krant is er maar hij is gekom... kom... *(naar Bram)* Wat zei je nou?

Meta: *(gilt)* Ik vroeg hoe laat het was!

Bram: *(brult)* Kwart over de rand van de jampot. *(tegen Sonja)* Dat is een nette variatie op piespot.

Jan: *(op in ochtendjas)* Hier ben ik al. Allemaal een gezegende goedemorgen.

Sonja: *(stomverbaasd)* Je bent nog niet aangekleed!

Jan: Dat heb jij goed gezien, Sonja. *(geeft haar een kusje)*

Meta: *(verschijnt in de deur in ochtendjas en kam en borstel)* Hoe laat is het nou?

Jan: Half negen.

Meta: Zo laat al?

Sonja: Nee, Meta... Het is pas kwart voor achten.

Meta: *(tegen haar vader)* Naarling! Wacht maar... *(af)*

Sonja: Jij bent veel later dan anders, Jan.

Jan: Ook dat heb je goed gezien. *(hij zet zich aan tafel en gaat een boterham smeren)* Je hebt een bijzonder goede opmerkingsgave vanmorgen, Sonja. Mag ik misschien het eerste blad? *(Bram laat de krant zakken en kijkt er overheen naar pa)*

Sonja: Maar dan heb je toch geen tijd meer om nog te ontbijten?

Jan: *(kijkt op zijn horloge)* Gezien het feit, dat de ochtend pas om twaalf uur verstreken is, heb ik theoretisch nog vier uur en dertien minuten om te ontbijten. Mag ik een kopje van die heerlijke thee?

Sonja: Maar dan kom je toch te laat?

Jan: Dat zou best eens kunnen. *(stopt een hap in zijn mond en wijst naar de theepot, die Sonja nog steeds in haar handen heeft, daarbij maakt hij brabbelgeluiden)*

Sonja: Moet je vandaag dan niet...

Jan: *(onderbreekt geschrokken met zijn handen in de lucht)* Ho ho. Stop! Het woord 'moet' wil ik niet meer horen. Maar een kopje thee en het eerste blad... dat zou héél goed...

Sonja: *(onderbreekt)* Maar je moet toch naar kantoor!

Jan: *(heft weer verschrikt beide handen op)* Dat was voor de tweede keer het woord 'moet' en ik ben nog geen twee minuten binnen. En het woord 'kantoor' wil ik ook niet meer horen. *(hij wijst weer naar de theepot en stopt een hap in zijn mond)*

Bram: *(laat de krant helemaal zakken)* Conclusie, pa baalt! Of lijdt aan ontwrichting des geestes. Laten we maar zeggen overbelasting. *(Jan knikt ijverig, maakt enige instemmende geluiden en wijst op de theepot en naar de krant)*

Sonja: *(kijkt van de een naar de ander)* Kunnen jullie misschien normaal doen en me vertellen wat er aan de hand is.

Bram: Dat is niet zo eenvoudig. Dan moeten we eerst alle symptomen op een rijtje zetten. Vertelt u eens... zijn jullie vannacht intiem geweest? *(Jan verslikt zich en kucht)*

Sonja: Zeg ben jij gek. *(klopt Jan op zijn rug)* Snotneus! Wat zeg je me daarvan! Bemoei je met je eigen zaken.

Meta: *(op in ochtendjas met brief)* Goeiemorgen! De post! *(gaat zitten en grijpt naar het brood)* Alleen een brief voor mams. *(legt hem op tafel)* Mag ik vlug een kopje thee, mams?

Sonja: Natuurlijk, kind. *(zij schenkt voor Meta in en Jan bekijkt dit met uiterste verontwaardiging)* Jij nog thee, Bram?

Bram: Volgaarne en gaarne vol. *(Jan maakt enige brabbelgeluiden met volle mond)*

Sonja: Wat is het voor een brief?

Meta: Eentje met een postzegel.

Sonja: Dank je voor de inlichting. Staat er ook een afzender op?

Jan: *(verontwaardigd)* Ik wou ook een kopje thee! *(Meta pakt de brief weer op een leest)*

Sonja: Je ziet toch dat ik bezig ben.

Jan: Ja... maar ik was eerst.

Meta: Het Comité voor de Onbekend Gebleven Vrouw.

Bram: Wat voor een vrouw?

Meta: De onbekend gebleven vrouw. *(Sonja had het kopje van Jan gepakt om in te schenken, maar zet het nu weer neer)*

Bram: Daar zijn er miljoenen van. Nee miljarden. Dat moet een druk bezet comité zijn.

Jan: *(slaat met zijn hand op tafel)* Krijg ik nu thee of krijg ik geen thee!

Sonja: Jaja. Hier neem zelf maar. *(duwt hem de hete theepot in zijn handen. Hij zet hem met afgrijzen snel op zijn bordje en begint dan ijverig in zijn handen te blazen)* Ik moet eerst even mijn post doornemen.

Bram: De benzine gaat maandag met twee centen de hoogte in.

Meta: O... Dan moet u vandaag nog tanken, pa.

Jan: *(kijkt naar zijn handen)* Dat hoeft niet meer. Ik kan meteen de WAO in. Ik ben chronisch verbrand.

Bram: *(tegen Meta)* Daar hoef jij je toch niet druk om te maken? In dat kabachie van pa gaat toch niet meer dan tien liter.

Jan: Dertig, beste kerel, dertig!

Sonja: *(enthousiast)* Ik ben uitverkoren!! *(ze kijkt verrukt rond naar de anderen, die haar verbaasd aanstaren)* Uitverkoren! Hier staat het.

Jan: *(droogjes)* En krijgen we nu gratis een volkoren brood?

Sonja: Nee! Een half miljoen!

Meta: Een half miljoen broden??? Wat een waanzin.

Bram: Dan moeten we bij een verbruik van vijfhonderd broden per jaar nog duizend jaar leven. Dat lijkt me een beetje lang.

Sonja: *(verontwaardigd)* Wie praat er nu over broden? Doe toch niet zo onzinnig.

Meta: Pa had het over broden.

Sonja: Ach, die weet toch niets. *(kijkt weer in haar brief)*

Jan: Dank je... *(gaat eindelijk thee inschenken)* Dank je... Hé! Er zit nog maar een half bakje in.

Bram: Vanaf heden gaat alles half, pa.

Meta: Een half miljoen watte dan, mama?

Jan: Er is geen thee meer.

Sonja: Hoezo watte? Euro natuurlijk.

Bram: Wat had jij dan gedacht, dierbare zus?

Jan: Waarom is er zo weinig thee gezet?

Sonja: Wat is eigenlijk 'mutton'?

Meta: Mutton? Mutton? Geen idee. Misschien het meervoud van een mud. Moeten we soms euro's in een zak scheppen?

Jan: Staat het met een d, of met een t, tussen twee haakjes, ze is op. De theepot is leeg.

Sonja: Met twee t's. 'Mutton'.

Meta: Waarom wil u dat weten?

Sonja: Omdat het hier staat.

Jan: Ik denk dat dat te maken heeft met 'hutje bij mutje leggen'.

Bram: Klootzak.

Sonja: (*verontwaardigd*) Ben je gek geworden? Snotneus! Let een beetje op je woorden.

Meta: Je kunt je vader toch niet uitschelden.

Bram: (*heft afwerend de handen op, waarop Jan hem de krant afneemt*) Ik bedoelde die 'mutton'. We hadden het pas nog in een kruiswoordraadsel.

Sonja: Gekke raadsels hebben jullie.

Bram: Nou ja... er stond een andere omschrijving... eh... een domme jongen geloof ik... ja! Dat was het. Een net woord voor klootzak.

Meta: En dat is mutton?

Bram: Kijk maar in de Van Dale, daar staat het in.

Jan: Dat staat natuurlijk in de brief. Maar zou je ons niet liever helemaal voorlezen wat er staat?

Sonja: Hier staat 'geef een geheel eigen originele opvatting van het rijmpje' lene, miene, mutton, tien pond grutten, tien pond kaas, iene, miene, mutton, is de baas.

Bram: Dus een klootzak is de baas.

Sonja: Schei nou eens uit met dat lelijke woord, Bram.

Bram: Sorry... een domme jongen dan.

Meta: Het gaat natuurlijk in hoofdzaak om die grutten en om die kaas.

Sonja: Een domme jongen dus... met tien pond grutten ... tien pond kaas... en dan is ie de baas. Ik begrijp er niets van.

Jan: Er staat toch niet 'met'?

Sonja: Nee, maar er staat ook niet zonder.

Bram: (*na kleine denkpauze*) Pa bedoelt natuurlijk dat als het woordje 'met' er niet tussen staat, het tweede regeltje een nadere aanduiding kan zijn van het eerste.

Jan: Precies.

Meta: Daar heb je meneer de professor weer. Wat schieten we daar nu mee op?

Bram: Heel eenvoudig. Grutten duidt op kruideniers en kaas op kaaskoppen.

Meta: Nou? En?

Bram: Dat wil dus zeggen, dat de klootzakken... sorry... de domme jongens kruideniers en kaaskoppen zijn. Met andere woorden, wij zijn een volkje van kruideniers en kaaskoppen.

Meta: (*klapt overdreven in haar handen*) Gut, wat knap!

Sonja: Ja goed. Maar hoe dan verder?

Jan: En we willen graag de baas spelen.

Bram: Precies.

Meta: Tjongejonge, wat zijn de heren het weer eens met elkaar.

Sonja: Ik weet niet, denk jij dat dat de oplossing is?

Bram: Het is in ieder geval eigen (*rrring, de telefoon gaat*) en het is origineel.

Sonja: Ach, pak jij de telefoon even, Meta? (*rrring*)

Meta: Het zal wel voor pa zijn.

Bram: (*staat op*) Pa is ziek. Ernstig ziek. Hij ziet er belabberdekakkie uit. (*gaat naar de telefoon en neemt hem op*) Met de familie Dobbe. De heer Dobbe is ziek. Wie zegt u? Jazeker, mevrouw Dobbe is thuis... een ogenblikje alstublieft. Ze is in haar boudoir. (*de kamer in*) Kan mevrouw Dobbe even aan de telefoon komen?

Sonja: (*gretig*) Voor mij? (*staat op*)

Bram: Met wie zei u dat ik sprak? Hoe zei u? De onbekend gebleven vrouw?

Sonja: (*rukt hem de telefoon uit de hand en roept zenuwachtig gretig*) Ja! Met mevrouw Dobbe hier. Ja! Ja die brief heb ik ontvangen. Ook ja. Ja daar zijn we mee bezig geweest. Nou volgens ons betekent dat, dat we een volkje zijn van... eh... eh... grutteniers en kaaskoppen.

Bram: En dat we graag de baas spelen! (*Meta en Jan luisteren nieuwsgierig*)

Sonja: Maar dom genoeg graag de baas spelen. (*dan houdt ze verbijsterd de hoorn een eindje van haar oor af*)

Jan: Is er wat?

Sonja: Ik hoor allemaal vreemde geluiden... en... Ja ja, ik ben er nog. Gewonnen zei u? Heb ik gewonnen? (*de kamer in*) Ik heb gewonnen! En eh (*gretig*) krijg ik nu een half miljoen? Veranderen? Wat? Oooo (*de kamer in*) ik moet mijn leven drastisch veranderen.

Bram: Dat verandert vanzelf wel met een half miljoen.

Jan: (*luid*) Hoe veranderen?

Sonja: (*in de telefoon*) Hoe bedoelt u met veranderen? Totaal. Dus ik moet van een onbekende vrouw een bekende vrouw worden. Ja maar hoe?

Bram: Lijkt me niet zo moeilijk met een half miljoen.

Sonja: (*nerveus tegen de anderen*) Ik moet bekend worden en totaal veranderen... en... ja? Ja ik ben er nog. Hier? Met een paar minuutjes al? O ik eh... (*kijkt wat bedremmeld naar de telefoon en legt hem dan langzaam neer*)

Meta: Wat is er met die paar minuten?

Sonja: Die eh ... die vrouw komt hiernaartoe.

Jan: En wat komt ze dan doen?

Sonja: Dat half miljoen brengen natuurlijk.

Jan: O! Moet er nog iemand thee? Ach nee, ze is op. In briefjes van 10 of briefjes van 20?

Bram: Kan ze niet gewoon een postwisseltje sturen?

Meta: Een postpakketje met Sinterklaas vind ik veel leuker.

Sonja: (*onzeker nerveus*) Hè, doen jullie toch eens een keer gewoon.

Meta: Dat doen we toch.

Sonja: Ik ben uitverkoren! Dat kan toch!

Bram: Zeker.

Sonja: En nu krijg ik straks een half miljoen.

Jan: Maar Sonja! Dat geloof je toch zelf niet, dat er straks zo maar iemand met een half miljoen aan de deur komt.

Sonja: (*twijfelt*) Nee? (*drie hoofden schudden van nee*) Nee, hè. Dat is een beetje gek, hè?

Bram: Een heel beetje gek.

Sonja: (*zucht*) Nou ja, we zien wel. Het zou anders wel leuk zijn.

Meta: Heel leuk, mams.

Jan: Laat die brief eens kijken.

Sonja: Jan! Je moet weg! En je zit nog in je pyama. Je moet je omkleden.

Jan: Ik denk er niet aan. (*pakt de brief*) Ik wil eerst weten wat voor vreemde vogels hier straks aan de bel hangen en wat die van jou willen.

Meta: Ja, daar ben ik ook razend benieuwd naar. Wat zouden die komen doen?

Bram: Dat hoor je toch. Mams moet veranderen.

Meta: Ja, maar hoe? (*Jan leest de brief*)

Bram: (*met theatraal gebaar*) Die komen haar omtoveren. Abracadabra.

Meta: En waarin, meneer Weetal?

Bram: In een Grande Dame, gehuld in zijde en crêpepapier. Dan moet ze leren zweven in plaats van lopen, en dan wordt ze een grote televisiester. Miss Universe. Of, en dat is nog waarschijnlijker, gediplomeerd korsettenverkoopster.

Sonja: (*verontwaardigd*) Je bent niet lekker. Ik ga toch geen korsetten verkopen.

Bram: Waarom niet? Als daar met hard werken een half miljoen mee valt te verdienen, in dertig jaar.

Sonja: (*nijdig*) Ach. Jij bent gek.

Jan: Daar hoef je niet gek voor te zijn. Hoe gaat dat eigenlijk. Korsetten verkopen. Dat moet je opmeten, hè?

Sonja: O. Wacht even. Nou komt het hoor.

Bram: Dat is een horizontale en verticale opmeting, met het oog op navelhoogte.

Jan: Ja ja, daar kan ik inkomen. Maar hoe meet je nu de op- en neergaande druk van het weggedrukte spekvat.

Meta: Hèhè. We zijn er weer.

Jan: *(onverstoorbaar)* In ieder geval komt daar een hoop technische kennis aan te pas.

Bram: Aan te leren op de spekslagerschool.

Jan: Als je het goed bekijkt is het dus mannenwerk.

Bram: Iets voor vrijgezellen als bijverdienste.

Jan: Nee nee. Dit lijkt me echt werk waar je veel aandacht en veel uren aan moet wijden.

Sonja: *(staat kribbig op)* Jan! Doe me een plezier en ga je aankleden. Ik weet niet waarom je niet naar je werk gaat, maar we krijgen bezoek.

Meta: En wat voor bezoek.

Jan: *(staat op)* Je hebt volkomen gelijk, Sonja. Maar deze mensen... *(geeft haar de brief terug)* zijn of gek, of ze zijn gevaarlijk. *(naar deur)* Bram, houd jij een oogje in het zeil?

Bram: *(staat op)* Reken maar. Ik ga even mijn boeken bij elkaar zoeken en zal af en toe even om het hoekje gluren. *(samen met Jan af)*

Jan: Doe dat, beste kerel.

Meta: *(staat op)* Zal ik de koffie maar zetten?

Sonja: *(kijkt verbaasd)* Nou, als je dat wilt doen graag. *(ze ruimt de ontbijtboel bij elkaar)* Zet maar een kan vol.

Meta: U denkt toch niet werkelijk dat u dat geld krijgt, hè?

Sonja: *(met aarzeling)* Ik weet het niet. Neem die bordjes maar meteen mee. Ik kan me ook niet goed voorstellen, dat iemand mij zoveel geld brengt. *(ze stapelt de rest op een dienblad)* Maar het staat er gewoon. Ik ben uitverkoren. En door de telefoon zeiden ze het ook.

Meta: Misschien is het wel één of andere rotsmoes om hier binnen te komen.

Sonja: Zou je denken?

Meta: Wat kan het nou anders zijn. *(af met de bordjes)*

Sonja: *(luid voor zich heen)* Goed dat Jan nog thuis is. Een half miljoen... *(lacht)* Ha ha... Nee, dat is toch te gek... *(af met het dienblad door de keukendeur. Het toneel is even leeg. Achter hoort men praten en gerinkel van kopjes en dan gaat de bel, achter)* Zou ze dat nu al zijn? Doe jij even open? *(ze stormt weer op, kijkt*

gejaagd rond, neemt het ontbijtlaken van tafel, waar ze een vaas bloemen op zet, en holt met het ontbijtlaken weer naar de keuken)

Meta: *(op)* Zo... komt u maar binnen. Mams is nog even in de keuken.

Dame: *(in de deuropening verschijnt een nette solide aangeklede vrouw, die haar rok gladstrijkt en rondkijkt)* Een gezellige kamer hebben jullie hier.

Meta: Vindt u?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto